

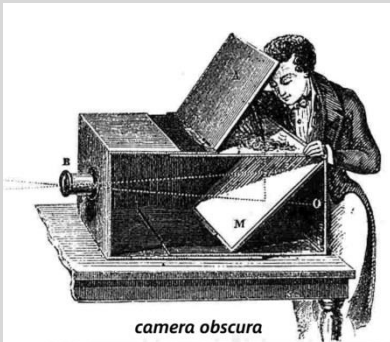
BULLETIN # 0

Inleiding

Over fotografie, de liefhebberij die ons bindt aan onze club FKA, is in boeken, tijdschriften, en de ontelbare bronnen op internet zo'n beetje alles te vinden. Toch wil ik eens onderzoeken of een periodiek bulletin jullie aanspreekt. Vandaar dit nul-nummer. Ik heb gekozen voor 5 rubrieken. De laatste wordt telkens gevuld door onze leden. In dit nummer is dat Cathrien, Serge en Jan T. Als je denkt dat je voor welke rubriek dan ook een bijdrage kunt leveren of dat je een nieuwe rubriek voorstelt dan zijn alle ideeën welkom!

Spreek mij aan of stuur een email !

Vincent

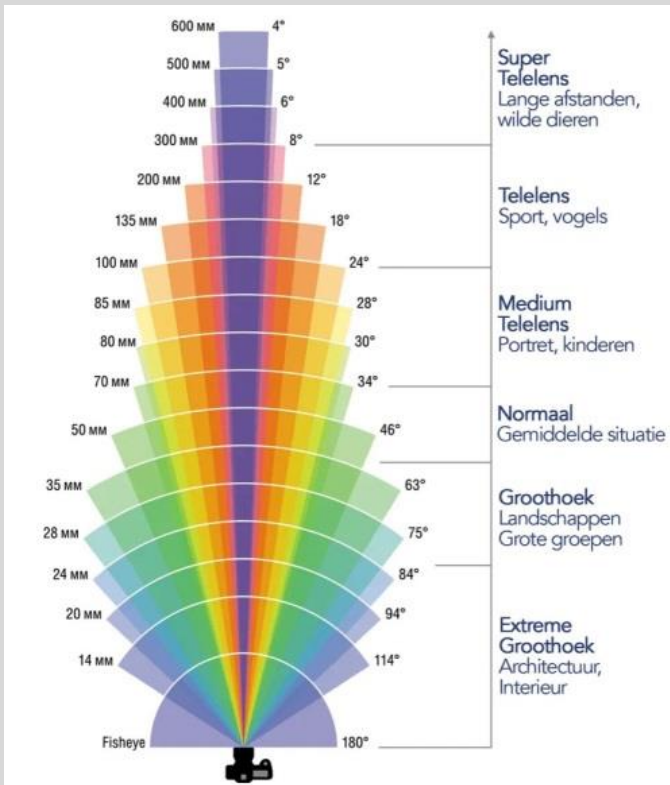

1. Historie *hoe het allemaal begon*

Er zijn meerdere namen in omloop en jaartallen als het gaat om de allereerste foto die gemaakt is. De eerste was Joseph Nicéphore Niépce, een Fransman. Een tekenhulpinstrument om de werkelijkheid te kunnen overtrekken op een transparant vlak was de camera obscura. Nicéphore verving het papier door een koperen plaat. In 1826 smeerde hij die koperen plaat in met lichtgevoelig asfalt, ook wel bitumen genoemd, en liet het zonlicht

acht uur lang op de plaat schijnen. Het resultaat was de eerste foto: een afbeelding ontstaan door licht, een wonder in 1826. Tegenwoordig is de belichtingstijd zelfs mogelijk van 1/8000ste seconde.

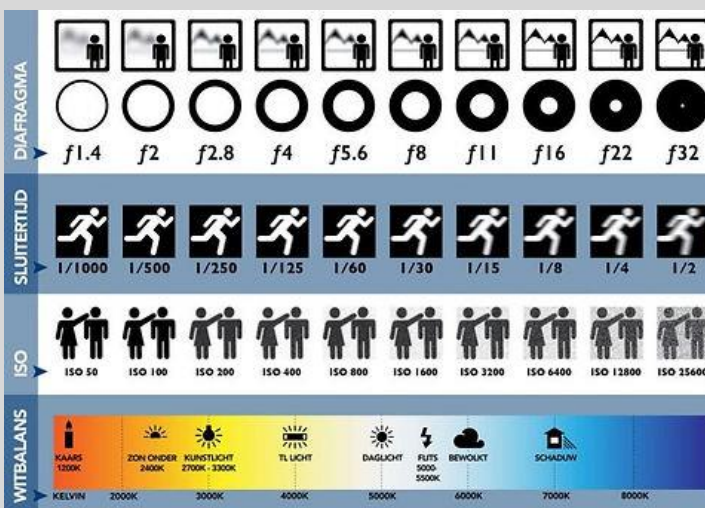

2. Techniek *waarom heet een standaardlens een standaardlens?*

Elke formaat sensor of film heeft een diagonaal. De lengte van de diagonaal is het uitgangspunt om een lens een standaardlens te noemen. Een voorbeeld. De diagonaal van een fullframe camera is zo'n 43 mm. Lenzen met een brandpuntsafstand in de range van 45 to 60 mm. noemen we dan een standaardlens. Deze lenzen leveren een perspectief op dat vrijwel gelijk is aan hoe ons oog de werkelijkheid waarneemt. Dat oogt dus natuurlijk, vandaar!

3. Vormgeving *deel 1*

Als we een foto maken dan geven we deze onbewust en als het meezit vooral bewust vorm. Uit de ons omringende 360 graden kiezen we een aantal graden om in beeld te krijgen. Zie ook de afbeelding hierboven. Dat kiezen doen we met een gekozen brandpuntsafstand. Daarna komen zaken als sluitertijd en diafragma aan de beurt. Als dat is bepaald dan kun je nog je standpunt overdenken: hoog, laag of normaal. Dat bepaalt mede het perspectief. Door elke keuze die tot nu toe is gemaakt is de zichtbare werkelijkheid anders geworden. Alle andere mogelijke camera-instellingen, te

veel om te noemen, doen er nog een schepje bovenop. Tenslotte zijn er legio opties om het fotobeeld te veranderen door de nabewerking. Een volgend hoofdstuk over vormgevingsaspecten. Dan gaat het over licht, kleur, vorm en ruimte. Maar daarover een volgende keer!

4. Fotograaf

Tot eind augustus is in het Nationaal Militair Museum van de bekende Eddy van Wessel documentaire fotografie te zien van zijn talloze reizen naar Oekraïne. Het museum, zowel als gebouw als de inhoud, verraste mij enorm.

Eddy van Wessel, fotograaf in conflictgebieden en viervoudig winnaar van de Zilveren Camera:

"Ik hoop dat mensen in hun hoofd op reis gaan naar Oekraïne. Dat ze denken: what the fuck gebeurt daar? En dat ze uiteindelijk begrijpen wat een oorlog met iemand doet. Als dat gebeurt, zou ik al heel blij zijn. Want de bezoeker van vandaag is misschien wel de beleidsmaker van de toekomst. Natuurlijk hoop ik ook dat mensen de foto's mooi en boeiend vinden. Kijk, ik kan wel van alles van die beelden vinden, maar uiteindelijk moeten ze wel hun verhaal vertellen. En als die boodschap

in het hart van de bezoeker landt, ben ik tevreden."

5. Ik fotografeer omdat.....

Serge:

Net zoals de waardering van een foto afhangt van het moment waarop je het vraagt, zo variëren ook de beweegredenen. Enerzijds geeft het me rust, doordat ik me volledig concentreer op het maken van een foto. Ik heb er dan ook geen moeite mee om een hele poos met een bepaalde opname mee bezig te zijn. Verder zie ik soms een manier van expressie bij andere foto's, posters of films, waardoor ik op pad wil om een onderwerp in een soortgelijke stijl te fotograferen. Natuurlijk gebeurt het omgekeerde ook; al fotograferende kom ik iets tegen waarvoor ik direct de stijl in mijn hoofd heb. Dat streef ik op zo'n moment al na bij het maken van de opname. Ik vind het tevens interessant om het gewone ongewoon vast te leggen. Dat kan zich uiten in abstractie, zoeken naar een detail of bepalen van standpunt. Daarmee kan ik dan een behoorlijke tijd zoet zijn. Zoals wel vaker geldt hier dat niet alleen het eindresultaat maar ook de weg ernaartoe belangrijk is, althans voor mij. Tot slot, soms is het heel banaal en wil ik gewoon de herinnering vastleggen. Ik heb een donkerbruin vermoeden dat heel wat fotografen zo begonnen zijn.

Jan T.

De vraag aan mij wordt wel eens gesteld, waarom ben je gaan fotograferen.

En dan moet je daar goed over nadenken, waarom ben ik gaan fotograferen?

Ongeveer 60 jaar geleden ben ik begonnen met fotograferen, dat was toen nog de analoge tijd.

Ik vond het fascinerend om een filmrolletje in de camera te doen en dan op stap te gaan om mooie foto's te maken (toen nog in zwart/wit). En wat was het spannend als je na verloop van tijd het filmrolletje liet ontwikkelen en afdrukken, om dan te ontdekken dat niet alle foto's mooi en goed gelukt waren. Dat heeft mij er toe gebracht om mij meer te verdiepen in de techniek en ook compositieleer. Nu naar 60 jaar kan ik wel zeggen dat me dat aardig gelukt is.

Fotograferen is voor mij een uiting van inspannende ontspanning, om het perfecte plaatje te maken. Maar dat zal wel een illusie zijn, want als ik denk het perfecte plaatje gemaakt te hebben, betekent dit het einde van de hobby. Daarom blijf ik altijd kritisch op mijn eigen foto's. Elke keer probeer ik mijn creatief zelfbeeld een boost te geven. Dan blijft fotograferen een mooie uitdagende hobby. Dus de vraag waarom ben je gaan fotograferen is kort gezegd: het blijft mij fascineren om elke keer weer een stukje van de werkelijkheid binnen een bepaald kader te plaatsen.

Cathrien

IK FOTOGRAFEER OMDAT...

Omdat mijn vader mij op mijn veertiende een fototoestel gaf fotografeer ik.

Fotograferen hoort sindsdien bij mij.

Mijn vader gaf mij de opdracht zijn taak over te nemen het gezin te fotograferen. En hij leerde mij ook de foto's af te drukken.

Dat geeft me nu nog steeds een zichtbare band met mijn eigen gezinsgeschiedenis.

Door mijn fototoestel ben ik een kijker geworden. Door te fotograferen neem ik intenser waar en geniet ik meer van alles om mij heen.

Vaak valt tijdens het fotograferen alle sores van me af en voel ik rust en concentratie.

Ik fotografeer 'van buiten naar binnen'. Ik verbind me, door beelden naar me toe te laten komen, met mezelf. Buiten verbindt mij met mijn binnen: met wie ik ben, wat ik voel, met mijn heden en verleden.

Het fotograferen kan me zo helpen om iets emotioneel te verwerken. Een voorbeeld is mijn project 'Paarden in de mist' dat gaat over verlies, sterfelijkheid en troost.

Andere titels van mijn fotoboeken die mij vertellen wat ik beleef en wat in mij leeft:

Stenen boekje

Zeeboek

Mieke speelt

Beti50

Ciel op zondag

Lenteboek 2023

Mijn wereld.

En wat is het leuk om samen te fotograferen en zo elkaars wereld wat beter te leren kennen.

Daarom fotografeer ik!